

DE DEUGDEN

DE ZEDELIJKE DEUGDEN

1. Men noemt *zedelijke* deugden, de deugden welke rechtstreeks dienen om de zeden der menschen te regelen.

2. Al de zedelijke deugden worden gebracht tot deze vier, die men hoofddeugden noemt, te weten: de voorzichtigheid, de rechtvaardigheid, de sterkte en de matigheid.

3. De vier zedelijke deugden waren bekend en onderwezen door de heidensche filosofen, doch slechts als natuurlijke deugden. Het christendom haar door de genade bovennatuurlijk gemaakt en in ons versterkt hebbende, streefden zij dan ook naar een hooger doel.

De voorzichtigheid.

4. De voorzichtigheid is eene deugd die ons doet onderscheiden wat wij in ieder geval moeten doen of laten.

De reightvaardigheid.

5. De rechtvaardigheid is eene deugd waardoor wij God en den naaste geven wat hun toekomt. Zij regelt ook onze gedachten en gevoelens jegens de anderen, maakt ons ootmoedig en mistrouwig jegens ons eigen zelven, gelijk de volstreckte rechtvaardigheid het den zondaars voorschrijft. « Is uwe rechtvaardigheid niet grooter dan die der wetgeleerden en der pharizeërs, zegt Christus in het Evangelie, dan zult gij het Rijk der hemelen ook niet ingaan. »

De sterkte.

6. De sterkte is eene deugd, die ons den moed ingeeft al de door God opgelegde plichten te vervullen.

De matigheid.

7. De matigheid is eene deugd waardoor men de zinnelijke lusten, voornamelijk van smaak en gevoel, intoomt.

Uitleg der plaat.

8. De voorzichtigheid wordt op deze plaat, *boven, links*, door het vonnis van Salomon voorgesteld. Twee vrouwen, die hetzelfde huis bewoonden, hadden elk een pasgeboren kind. Een der wichten ontsiep in den nacht, en zijne moeder het in de plaats van het ander gesteld hebbende, nam dit bij haar, als ware

het haar eigen kind. Doch de andere moeder bemerkte weldra het bedrog, en klaagde haar aan bij Salomon. Wij zien dezen wijzen vorst op zijn troon gezeten, en, vóór hem, de twee moeders. Het overledene kind ligt aan de voeten des konings. Een soldaat, met een zwaard gewapend, houdt het kind vast waarop de twee moeders aanspraak maken. « Snijd het kind in twee stukken, zeide Salomon, en geef aan elke moeder één stuk. — Heer! riep de echte moeder uit, dood het niet; doch geef het eerder geheel aan haar. — Neen, zegde de ontaarde moeder, snijd het in stukken, zoo komt het noch u noch mij toe. » — Dan sprak de vorst: « Dood het kind niet, doch geef het aan de eerste, want zij is de echte moeder. »

9. *Rechts*, leert Jezus den Phariseërs en Herodianen de rechtvaardigheid. Deze, hem willende bekoren, vroegen hem indien het geoorloofd was aan Cæsar den tol te betalen. Jezus liet zich eene munt aanbieden, en toonde hun haar zeggende: « Van wien is die beeltenis en dat opschrift? — Van Cæsar », antwoordden zij. Dan zegde hun Jezus: » Geeft dus aan Cæsar wat Cæsar toekomt, en aan God wat God toekomt. »

10. Wij zien, *onder, links*, in den persoon van Judith een voorbeeld van wonderbare sterkte. Deze heilige vrouw, ziende dat hare geboortestad gevaar liep door Holofernes, bevelhebber van Assyrië, overweldigd te worden, besloot haar vaderland te redden of te sterven. Zij trok derhalve haar prachtigste klederen aan, en begaf zich naar het kamp van Holofernes, als wilde zij de naderende verwoesting van Bethulie ontsnappen. De bevelhebber, door hare schoonheid en tevens door de wijsheid harer woorden diep getroffen, gaf te harer eer een groot feestmaal, waaronder hij uitermate dronk. Na het feestmaal bleef Judith met hem alleen. Toen zij hem in een diepen slaap gedompeld zag, nam zij het zwaard dat bij hem hing, en onthoofde hem.

11. *Rechts*, geeft David een roerend voorbeeld van matigheid. Deze vorst voerde oorlog tegen de Philistijnen, die te Bethlehem legerden. Hij had hevigen dorst en riëp uit: « Wie zal mij wat water brengen uit de bron, welke bij de poort der stad gelegen is? » Dadelijk liepen drie moedige mannen door het vijandig leger, putten water uit de bron en boden het David aan. Doch hij weigerde het te drinken en droeg het den Heer op zeggende: « God beware mij daarvoor! Het bloed dezer mannen, en wat zij ten koste van hun leven brachten zal ik hoege-naamd niet drinken. »